

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Martina Bobáka ve věci

žalobkyně: **Základní umělecká škola Folklorika Praha, s.r.o.**, IČO 09261354
sídlem Ocelářská 1066/15, 190 00 Praha 9 - Libeň
zastoupena advokátem Mgr. Petrem Olbortem
sídlem Nad Vývozem 4828, 760 05 Zlín

proti
žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**
sídlem Karmelitská 5, 118 12 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 29. 6. 2022,
č. j. MSMT-5252/2022-5

takto:

- I. Návrh na vydání předběžného opatření **s e z a m í t á.**
- II. Rozhodnutí ministra školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 29. 6. 2022, č. j. MSMT-5252/2022-5 **s e r u š í** a věc se vrací k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 10 800 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Petra Olborta, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Odůvodnění:

I. Vymezení předmětu řízení

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí ministra školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 29. 6. 2022, č. j. MSMT-5252/2022-5, kterým byl zamítnut její rozklad proti rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 14. 12. 2021, č. j. MSMT-27384/2021-9, jímž bylo rozhodnuto o výmazu základní umělecké školy z rejstříku škol a školských zařízení.
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil tyto pro věc podstatné skutečnosti :
3. Rozhodnutím ze dne 1. 7. 2021, č. j. MSMT-44391/2020-19, vyhověl žalovaný žádosti žalobkyně ze dne 18. 11. 2020 (ve znění doplňujících podání) a zapsal školu do rejstříku škol a školských zařízení. K zápisu školy došlo podle § 147 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen školský zákon) pod podmínkou následného doložení dokladů, jež nebyly součástí žádosti při jejím podání. Jednalo se mimo jiné o doklady podle § 147 odst. 1 písm. g) školského zákona, kterými mělo být osvědčeno vlastnické nebo užívací právo žalobkyně k prostorům, kde bude škola uskutečňovat svou činnost. Žalobkyně požadované doklady doložila a škola tak byla s účinností od 1. 9. 2021 zapsána do rejstříku bez dalších omezení a podmínek.
4. Jako součást dokladů byly žalovanému k zapisovaným místům vzdělávání předloženy i dvě nájemní smlouvy s datem uzavření dne 3. 8. 2021 uzavřené mezi žalobkyní zastoupenou na základě zmocnění statutárním orgánem ředitelem školy a Domem dětí a mládeže Praha 10, za který jednal jeho ředitel, jejichž předmětem byl nájem nebytových prostor na adrese Pod Strašnickou Vinicí 623/23, Praha 10 – Strašnice a V Bytovkách 803/12, Praha 10 – Uhřetěves. Dále byla předložena nájemní smlouva k jednomu ze zapisovaných míst vzdělávání uzavřená s datem 14. 7. 2021, která je podepsána ředitelem školy žalobkyně a ředitelkou Domu dětí mládeže Stodůlky, jejímž předmětem byl nájem nebytových prostor na adrese Chlupova 1800/6, Praha 5 – Stodůlky.
5. V souvislosti se zápisem žalobkyně do rejstříku škol a školských zařízení následně ministerstvo požádalo ředitele Domu dětí a mládeže Praha 10 a Domů dětí a mládeže Stodůlky o vyjádření k předloženým nájemním smlouvám, zda tyto dokumenty podepsali. Ředitel Domu dětí a mládeže Praha 10 na uvedený dotaz uvedl, že předložené dokumenty nepodepisoval. K této své odpovědi přiložil e-mailovou korespondenci s ředitelem žalobkyně, ze které vyplývá, že na žádost o poskytnutí předmětných prostor reagoval negativně z důvodu vyčerpané kapacity domu dětí a mládeže. Ředitelka Domu dětí a mládeže Stodůlky na uvedený dotaz ministerstva reagovala obdobně, když sdělila, že předmětnou smlouvu o nájmu nebytových prostor nikdy nepodepsala.
6. Na základě těchto zjištění žalovaný zahájil usnesením ze dne 14. 10. 2021 řízení o výmazu školy z rejstříku. Prvostupňovým rozhodnutím pak o výmazu školy rozhodl s odkazem na § 150 odst. 1 písm. f) školského zákona, neboť žalobkyně, která vykonává činnost školy, uvedla v žádosti o zápis nesprávné údaje rozhodné pro povolení zápisu školy do rejstříku. Rozhodnými se staly sporné nájemní smlouvy, jež dle zjištěných skutečností nebyly platné. Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

uzavřeny, tedy doklady požadované podle § 147 odst. 1 písm. g) školského zákona, jež byly podmínkou zápisu do rejstříku podle 147 odst. 2 téhož zákona. Žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že pokud by skutečnost, že nájemní smlouvy nebyly platně uzavřeny, resp. že je na nich podpis, který není vlastnoručním podpisem osob oprávněných jednat za domy dětí a mládeže, zjistil již v průběhu řízení o zápis školy do rejstříku, žádost by zamítl podle § 148 odst. 3 písm. c) školského zákona.

7. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně v září 2021 podala návrh na zúžení žádosti, jímž mimo jiné navrhla výmaz tří míst poskytovaného vzdělávání, kvůli nimž (resp. kvůli sporným smlouvám těchto míst se týkajících) bylo zahájeno řízení o výmazu školy (dále jen dotčená místa vzdělávání). O této žádosti je u žalovaného vedeno řízení pod sp. zn. MSMT-31565/2021, jež bylo přerušeno z důvodu podané žaloby proti rozhodnutí o výmazu školy z rejstříku.
8. Žalobkyně v průběhu správního řízení předložila čestné prohlášení ředitele školy datované dnem 15. 11. 2021, ve kterém ředitel školy uvedl, že se s řediteli domů dětí a mládeže domlouval telefonicky a že k podpisu smluv došlo bez současné přítomnosti zúčastněných smluvních stran. Jím podepsaná vyhotovení smluv zanechal v kanceláři domů dětí a mládeže a následně si je poté, co byly podepsány oprávněnými osobami na pracovišti dotčených domů dětí a mládeže, vyzvedl. V tomto čestném prohlášení dále odkázal na to, že nájemní smlouvy se týkaly rámcového souhlasu s umístěním zapisovaného místa vzdělávání, neboť v době uzavření smluv nebyly konkrétní volné prostory na uvedených adresách k dispozici. Ty měly být následně doplněny dodatkem, jakmile se místo uvolní. Ředitel školy odmítl, že by podpisy ředitelů domů dětí a mládeže falšoval. Odkázal na to, že zřizovatelé dotčených subjektů, tzn. Městská část Praha 10 a Městská část Praha 13 daly předběžný souhlas s umístěním zapisovaných míst vzdělávání v uvedených budovách domů dětí a mládeže.
9. Po provedeném řízení vydalo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy rozhodnutí ze dne 14. 12. 2021, č. j. MSMT-27384/2021-9, kterým rozhodlo o provedení výmazu předmětné základní umělecké školy z rejstříku škol a školských zařízení. V odůvodnění tohoto rozhodnutí ministerstvo s odkazem na skutečnosti zjištěné z vyjádření ředitelů domů dětí a mládeže v Praze 10 a ve Stodůlkách uvedlo, že má za prokázané, že předložené smlouvy o nájmu nebyly podepsány oběma smluvními stranami. Pro posouzení dané věci není právně významné, že Městská část Praha 10 a Městská část Praha 13 vyjádřily souhlas s působením základní umělecké školy, neboť takový souhlas není vázán na konkrétní místa, kde je výuka prováděna. Rovněž tak nelze mít za právně významná stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy.
10. Zápis předmětné základní umělecké školy byl posuzován komplexně spolu s konkrétními zapisovanými místy poskytovaného vzdělávání. Do rejstříku škol a školských služeb se podle § 144 odst. 1 písm. e) školského zákona zapisuje nevyšší povolený počet studentů. Tento údaj se váže k činnosti dané školy jako celku, nikoli k jednotlivým místům, kde se vzdělávání uskutečňuje. Vyšlo-li najevo, že doklady o užívacím právu ke třem objektům neobsahují správné údaje, nemůže ministerstvo jinak než základní uměleckou školu s odkazem na komplexní posouzení dokladů při rozhodování o jejím zápisu z rejstříku vyškrtnout. K názoru žalobkyně, že je možné základní uměleckou školu vymazat pouze částečně, a to ohledně míst, kde nebylo prokázáno zajištění prostor k uskutečňování výuky, ministerstvo uvedlo, že z § 150 školského zákona taková možnost nevyplývá. Fakt, že smlouvy obsahují nepravdivý údaj, lze dle žalovaného považovat za prokázaný. Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Účastník řízení tento závěr nevyvrátil ani netvrdil skutečnosti, které by takový závěr mohly vyvrátit. Správní řízení o zápisu bylo ukončeno a nelze ze strany žalobkyně činit nápravu. V souvislosti s tím ministerstvo uvedlo důvody, pro které není pro věc právně významné to, že žalobkyně podala v průběhu řízení návrh na zúžení žádosti.

11. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně rozklad, v němž namítla nepřezkoumatelnost a věcnou a právní nesprávnost. Poukazovala na to, že ministerstvo vyšlo výhradně z vyjádření ředitelů dotčených domů dětí a mládeže a předpojatě vzalo za prokázané popření pravosti podpisů na sporných nájemních smlouvách. Nezabývalo se tvrzením ředitele školy, nevypořádalo se s jeho čestným prohlášením. Rozhodnutí je nezákonné, neboť jí nebylo umožněno odstranit závadný stav, když sama navrhla výmaz dotčených míst vzdělávání z rejstříku. Žalovaný nedůvodně řízení o výmazu přerušil a místo toho dokončil řízení o výmazu školy. Vyhověním žádosti na výmaz dotčených míst by došlo ke zhojení nedostatku a nebylo by potřeba přistoupit k výmazu školy. Žalobkyně poukázala na princip ochrany dobré víry, v níž po celou dobu správního řízení vystupovala, a odkázala rovněž na princip dobré správy. Namítla, že materiální předpoklady pro postup dle § 150 odst. 1 písm. f) školského zákona nebyly naplněny. Škola má kromě tří dotčených míst zapsána další místa určená pro výuku (celkem 7), v nichž činnost bez problému probíhá. V daném případě bylo možné ohledně výmazu tří dotčených míst použít analogii legis k § 148 odst. 3 a 150 odst. 2 školského zákona.
12. O podaném rozkladu rozhodl ministr školství, mládeže a tělovýchovy napadeným rozhodnutím tak, že rozklad zamítl.
13. V odůvodnění rozhodnutí ministr nejprve zrekapituloval průběh řízení a obsah vyjádření žalobkyně k podkladům prvostupňového rozhodnutí. Přezkoumal prvostupňové rozhodnutí s tím, že jej shledal za dostatečně odůvodněné a přezkoumatelné. Prvostupňové rozhodnutí se dle jeho názoru dostatečně vypořádalo s hodnocením předloženého čestného prohlášení ředitele školy, které konfrontovalo se skutkovými okolnostmi zjištěnými zejména z vyjádření ředitelů domů dětí a mládeže o nepravosti jejich podpisů na předložených smlouvách. V odůvodnění byly vymezeny úvahy a rozvedeny argumenty, o které se hodnocení vzniklé situace opírá. Odmítl námitku, že předložené čestné prohlášení nebylo zohledněno.
14. K namítanému nesprávnému neumožnění zjednání nápravy závadného stavu ministr uvedl, že pro tento postup není opora ve školském zákoně. Závadný stav, tj. předložení smluv bez řádného podpisu, nebyl zjištěn v řízení o zápisu školy, které je již pravomocně skončeno. Pro překážku rei iudicata tedy není možné vyžadovat doplnění či nahrazení nedostatků ze strany účastníka takového řízení. Tomu odpovídá i dikce § 150 odst. 1 písm. f) školského zákona, která vyjadřuje dokonavý děj. Náprava tedy nepřichází v úvahu. Vyloučená je i možnost použití analogie legis, neboť postup správního orgánu je zcela jednoznačně a výslovně předepsán (...provede výmaz školy ...).
15. Za irelevantní označil ministr i to, že žalobkyně současně požádala o výmaz dotčených míst vzdělávání z rejstříku. Přisvědčil žalobkyni v tom, že dnem zahájení řízení o výmazu dotčených míst vzdělávání, byl den 29. 9. 2021, což však nic nemění na skutečnosti, že ani dodatečný výmaz dotčených míst vzdělávání by nemohl zhojit počáteční závadný stav, který spočívá v uvedení nesprávných údajů rozhodných v řízení o žádosti o zápis školy do rejstříku. Ohledně souběhu řízení o výmazu školy a řízení o výmazu dotčených míst vzdělávání je v napadeném rozhodnutí odkázáno na § 64 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb.,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

správného řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) a uzavřeno, že k přerušení řízení o výmazu školy nebyly dány důležité důvody. Prvostupňový orgán nepochybil, pokud návrhu na přerušení řízení nevyhověl. Nebyla dána ani překážka litispendence s ohledem na odlišný způsob zahájení řízení a jeho předmět.

16. Pokud jde o povinnost šetřit práva žalobkyně nabytá v dobré víře a její oprávněné zájmy, k tomu ministr uvedl, že pro věc je rozhodná skutečnost, že v řízení o zápisu školy byly předloženy nesprávné údaje. Dobrá víra, jakož i otázka formy a míry zavinění je v posuzovaném případě nerozhodná, neboť § 150 odst. 1 písm. f) školského zákona pracuje s objektivní odpovědností účastníka řízení za správnost údajů v jím předložené žádosti. V tomto ohledu jsou bez významu i souhlasná stanoviska orgánů hygieny a obce s umístěním míst vzdělávání, neboť jsou to jen další podklady, které nemají žádný podstatný vztah vůči dokladům osvědčujícím vlastnické nebo užívací právo k prostorům, kde má být uskutečňována výuka (§ 147 odst. 1 písm. g) školského zákona), ani s těmito doklady nejsou zastupitelné.
17. K námitce nesplnění podmínek stanovených v § 150 odst. 1 písm. f) školského zákona ministr uvedl, že údaje o místech poskytovaného vzdělávání jsou údaji rozhodnými pro zápis školy do rejstříku, a to z hlediska žádosti jako celku, neboť nelze jednotlivá místa od sebe oddělovat. Pokud žalobkyně poukazovala na to, že v dalších místech výuka bez problému probíhá, k tomu ministr uvedl, že tato skutečnost je z hlediska obsahu žádosti a porušení povinnosti uvádět v ní správné údaje bez jakéhokoli významu. Smyslem zápisu míst poskytovaného vzdělávání je totiž jednak veřejnoprávní kontrola z hlediska vhodnosti prostor a jednak garance kontrolní činnosti ze strany inspekce. Je to ale zároveň i rámec pro posouzení žádosti z hlediska celkové kapacity školy. Žádost o zápis školy je vždy posuzována komplexně. Škola je neoddělitelným celkem, i když výuka probíhá na více místech.
18. Ministr vyvrátil i námitku, že správní orgán prvního stupně neměl přistoupit k výmazu školy v celém rozsahu, tedy jako celku, ale pouze částečně, pokud šlo o dotčenou trojici míst poskytovaného vzdělávání. S odkazem na jednoznačnou dikci § 150 odst. 1 písm. f) školského zákona je vyloučeno, aby správní orgán postupoval jinak a provedl pouze částečný výmaz. Ministr školství odmítl jako vyloučenou i požadovanou aplikaci analogie legis podle ustanovení § 148 odst. 3 školského zákona, které umožňuje částečné vyhovění žádosti o zápis školy do rejstříku.
19. V napadeném rozhodnutí je jako klíčové zdůrazněno, že přijaté řešení v podobě celkového výmazu školy z rejstříku je s ohledem na závažnost a okolnosti řešeného případu zcela přiměřeným a správným, a to i s odkazem na smysl a účel rejstříku škol jako základního regulatorního nástroje aplikovaného státem na vzdělávací soustavu v České republice s cílem autoritativně vynucovat dodržování zásad a cílů vzdělávání a jeho kvality. Je přitom ve veřejném zájmu napravit vzniklý protiprávní stav, který je důsledkem nesprávného uvedení údajů, na jejichž základě došlo k zápisu školy do rejstříku.
20. Zcela rozhodně ministr popřel i namítané průtahy správního řízení vzhledem k množství procesních úkonů žalobkyně.
21. Ministr tedy dospěl k jednoznačnému závěru, že je na místě rozklad zamítnout.

II. Podání účastníků řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

22. V podané žalobě žalobkyně namítla nicotnost napadeného rozhodnutí s odkazem na to, že není opatřeno konkrétním datem vydání, když v záhlaví je uvedeno pouze „červen 2022“. Žalobkyně odkázala na § 69 správního řádu, ve kterém jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí. Jednou z nich je i datum vyhotovení.
23. Ve druhém žalobním bodu žalobkyně namítla nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Skutkové závěry prvostupňového orgánu o tom, že sporné smlouvy nebyly podepsány oprávněnými osobami, ministr bezvýhradně přijal. Neodůvodnil však, proč za situace, kdy proti sobě stála rovnocenná protikladná prohlášení ředitelů domů dětí a mládeže a ředitele školy, upřednostnil skutkovou verzi hovořící v neprospěch žalobkyně. Napadené rozhodnutí se nevypořádalo dostatečně s důkazem navrženým žalobkyní, když ze strany 8 napadeného rozhodnutí dle názoru žalobkyně vyplývá, že ministr předložené čestné prohlášení jako důkaz odmítl hodnotit. Opomenutí hodnotit relevanci tvrzení a důkazů předložených žalobkyní označila tato za vadný procesní postup. Ministr porušil povinnost zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
24. Ve třetím žalobním bodu uplatnila žalobkyně námitku nezákonnosti napadeného rozhodnutí s ohledem na vyloučení možnosti odstranit vytýkaný závadný stav před tím, než byla autoritativně škola vymazána z rejstříku. Argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí, že platná právní úprava takový postup neumožňuje, žalobkyně odmítla jako nesprávnou. Podrobnější úprava procesního postupu při výmazu školy z rejstříku v zákoně absentuje. Lze však postupovat za využití analogie legis podle § 148 odst. 2 školského zákona, podle nějž platí, že správní orgán žádost o zápis do rejstříku odmítne teprve tehdy, nesplňuje-li předepsané náležitosti a tyto nedostatky nebyly odstraněny v přiměřené lhůtě ani na výzvu správního orgánu. Dovodila, že měla být k odstranění závadného stavu vyzvána a teprve následně při nesplnění výzvy mělo být přistoupeno k ultimátnímu výmazu školy z rejstříku.
25. Ve čtvrtém žalobním bodu uplatnila žalobkyně námitku týkající se nesprávného postupu při vedení řízení. Napadené ani prvostupňové rozhodnutí nereflektovalo stav, kdy žalobkyně ještě před zahájením řízení o výmazu školy z rejstříku podala návrh na výmaz dotčených míst vzdělávání. Bez odezvy zůstal i návrh na přerušování řízení o výmazu celé školy z rejstříku. Pokud by takto správní orgán postupoval, odpadl by důvod tohoto řízení. Škola by pak nemusela být vymazána. Přerušování řízení o výmazu dotčených míst vzdělávání bylo v napadeném rozhodnutí potvrzeno s odůvodněním, že ani následný výmaz dotčených míst vzdělávání by nezhodil prvotní závadný stav. To však žalobkyně označila za nesprávné.
26. V pátém žalobním bodu se žalobkyně dovolávala zásady přiměřenosti a ochrany práv nabytých v dobré víře. Odkázala opětovně na čestné prohlášení ředitele školy, jakož i na stanoviska orgánů ochrany veřejného zdraví a orgánů obce, ve kterých byl s umístněním výuky na dotčených místech vzdělávání vyjádřen souhlas. Poukázala na to, že výmazem školy z rejstříku pozbude právo vykonávat vzdělávací činnost v celém rozsahu, což se neslučuje se zásadou přiměřenosti. Odkázala na princip dobré správy, podle kterého má být využit takový postup, který je nejen v souladu se zákonem, ale jemuž nelze vytknout svévoli, účelovost, neefektivnost a jiné. Napadené rozhodnutí namísto jednoduššího a efektivnějšího postupu, který by odstranil příčinu řízení, aprobovalo postup vedoucí k výmazu celé školy.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

27. V šestém žalobním bodu žalobkyně namítla nezákonnost spočívající v nenaplnění podmínek pro výmaz stanovených v § 150 odst. 1 písm. f) školského zákona. Vyslovila názor, že k výmazu školy v rejstříku dle uvedeného ustanovení lze přistoupit pouze tehdy, pokud nepravdivé údaje obsažené v žádosti byly pro zápis školy do rejstříku rozhodné a pokud uplynula lhůta ke sjednání nápravy závadného stavu. Pokud by se nepravdivé údaje vztahovaly pouze k dotčeným místům vzdělávání, pak nejde o údaje k zápisu rozhodné a jejich nesprávnost k výmazu nepostačuje. Tato argumentace navazuje na již uvedenou námitku nepřiměřenosti postupu správních orgánů, neboť nesprávnost údajů se vztahovala pouze k menšímu počtu zapsaných míst poskytovaného vzdělání (3 z 10). Výmaz celé školy by přicházel v úvahu pouze za předpokladu, že by se nesprávné údaje vztahovaly ke škole jako celku. V daném případě tomu tak není, dotčená místa vzdělávání lze oddělit a vymazat izolovaně. V tomto ohledu se žalobkyně vymezila proti argumentaci v napadeném rozhodnutí, podle níž naznačený postup není ze zákona možný. Žalobkyně odkázala na možnost použít analogii s § 148 odst. 3 školského zákona, který umožňuje částečné zamítnutí žádosti k zápisu školy. Žalobkyně neshledala důvod, proč by analogického postupu nemohlo být využito i u částečného výmazu sporných údajů. Na podporu svého právního názoru odkázala na § 150 odst. 2 školského zákona, který umožňuje výmaz jen některých zapsaných skutečností.
28. V posledním sedmém žalobním bodu se žalobkyně vymezila proti argumentaci ministra, že výmaz školy je odůvodněn vzhledem k charakteru a závažnosti okolností řešeného případu a odráží rozhodovací činnost státu na úseku školství. Argument cíli a zásadami vzdělávání a zajištěním jeho kvality nemá oporu v dokazování, neboť kvalita vzdělání není vůbec předmětem projednávané věci. Česká školní inspekce provedla u žalobkyně šetření se závěrem, že škola je hodnocena velmi kladně a řádně plní svou funkci ve vzdělávací soustavě.
29. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že věc byla posouzena správními orgány obou stupňů v souladu se zákonem. Nad rámec již v řízení uvedeného nejprve odmítl námitku nicotnosti napadeného rozhodnutí s odkazem na absenci konkrétního data v jeho záhlaví. Odkázal naopak na to, že v elektronické formě, jež byla zaslána žalobkyni, je rozhodnutí v podpisové části opatřeno datem vydání – elektronickým časovým razítkem nesoucím datum 29. 6. 2022.
30. Pokud jde o nepřezkoumatelnost, setrval s odkazem na relevantní judikaturu na názoru, že námitka je nepřijatelná. K námitce, že správní orgány dostatečně nezohlednily žalobkyní předložený důkaz (čestné prohlášení), uvedl, že nejde o důkaz, který by v meritu řešené právní věci mohl konkurovat shodným prohlášením dvou ředitelů domů dětí a mládeže. V rámci čestného prohlášení totiž ředitel školy toliko objasňuje okolnosti údajného uzavření smluv. Ve skutečnosti tak proti sobě nestojí rovnocenná tvrzení.
31. Žalovaný rovněž poukázal na zásadu dispoziční a tedy procesní odpovědnost žalobkyně jako žadatelky o zápis do rejstříku. Bylo na ní, aby správnímu orgánu předložila v úplnosti a správnosti veškeré podklady vedoucí ke splnění všech podmínek zápisu (s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009 č. j. 1 As 96/2008-115). Pro naplnění podmínek § 150 odst. 1 písm. f) školského zákona by bylo navíc nerozhodné, i kdyby byla žalobkyně ohledně smluv uvedena v omyl. Rozhodující je, pokud bylo bezpečně a bez důvodných pochybností zjištěno, že doložené doklady (smlouvy) neobstojí.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

32. Pokud jde o namítaný nesprávný procesní postup, zdůraznil žalovaný, že bylo-li by připuštěno, aby žalobkyně po zjištění závadného stavu jej mohla následně odstranit, ztratila by veřejnoprávní kontrola na úseku rejstříku jakýkoliv smysl. Žadatelům by totiž nic nebránilo v rejstříkových žádostech úmyslně uvádět nepravdivé údaje, přičemž by následně mohli protiprávní stav na výzvu odstranit a namísto neplatných listin doložit dokumenty pravé. To by vedlo ke zcela absurdním důsledkům.
33. K otázce konkurence zahájených řízení, tedy řízení o výmazu školy a řízení o výmazu dotčených míst vzdělávání, poukázal žalovaný na skutečnost, že každé z řízení má jiný právní charakter. Zatímco řízení o výmazu dotčených míst vzdělávání je řízení zahájené na žádost, pak řízení o výmazu školy je řízení zahajované z úřední povinnosti. Žalobkyně to zcela účelově směšuje. Z uvedeného důvodu je dle názoru žalovaného vyloučena i analogie ve prospěch částečného výmazu z rejstříku.
34. Žalovaný zdůraznil, že místa poskytovaného vzdělávání jsou rozhodnými údaji pro posouzení žádosti o zápis, neboť na ně je navázán údaj o celkovém nejvyšším povoleném počtu žáků školy. Proto neobstojí obrana, že se údaje týkají jen menšího počtu míst vzdělávání.
35. Dále žalovaný pro úplnost odmítl i možné použití § 150 odst. 2 školského zákona, který se týká výmazu určitých konkrétně vymezených údajů z rejstříku. Místa poskytovaného vzdělávání však ve výčtu dle zákona nejsou. Jejich izolovaný výmaz tedy možný není a zákonná výjimka tak na projednávaný případ aplikovatelná není.
36. Závěrem žalovaný zdůraznil, že napadené rozhodnutí nestojí na zjištění, že by škola neposkytovala vzdělání v patřičné kvalitě. Napadené rozhodnutí je však odůvodněno smyslem a účelem rejstříku škol, který je garantem veřejnoprávního dohledu na úseku školství a ochrany hodnot a cílů, jichž má být na úseku školství dosahováno.
37. Na vyjádření žalovaného žalobkyně reagovala replikou, ve které zopakovala žalobní námítky a vyslovila nesouhlas s tvrzeními ve žalovaného ve vyjádření. K tomu považuje soud za potřebné zdůraznit, že při přezkoumávání napadeného rozhodnutí vychází z odůvodnění rozhodnutí vydaných v obou stupních. Pokud se jedná o další tvrzení, která jsou uváděna až ve vyjádření k žalobě, k těmto soud nepřihlíží.

III. Posouzení věci soudem

38. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterým je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). V daném případě soud rozhodl o věci bez jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem nevyjádřili ve stanovené lhůtě svůj nesouhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
39. Soud předně konstatuje, že nemůže přisvědčit názoru žalobkyně, že napadené rozhodnutí je nicotné z důvodu absence konkrétního data uvedeného v jeho záhlaví, kde je pouze „červen 2022“. Soud ověřil z obsahu spisu, že napadené rozhodnutí je opatřeno digitálním podpisem ministra školství, který obsahuje i časové razítko s uvedením data 29. 6. 2022 včetně údaje o hodině a minutě opatření rozhodnutí tímto podpisem.
40. Ustanovení § 69 odst. 1 správního řádu stanoví, že „...*písemné vyhotovení rozhodnutí dále musí obsahovat ...datum vyhotovení, otisk úředního razítka...*“. Smyslem zákonné úpravy Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

formálních náležitostí rozhodnutí dle § 69 správního řádu je, aby rozhodnutí obsahovalo takové údaje, dle nichž lze rozhodnutí jednoznačně identifikovat a dle nichž lze zjistit, kdy byl formálně završen rozhodovací proces správního orgánu. Kromě toho se rozlišuje datum vyhotovení (kdy orgán text rozhodnutí zformuloval) a datum vydání podle § 71 správního řádu, kterým rozhodnutí získává účinky vně správního orgánu a dostává se tak k jeho adresátům. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 6. 2011, č. j. 7 As 23/2011-82, uvedl, že *„význam data vyhotovení rozhodnutí je však výrazně menší než význam data jeho vydání. Tím je s ohledem na § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu den předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám, přičemž na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy "Vypraveno dne". Teprve vydání rozhodnutí má totiž účinky vně správního orgánu v tom smyslu, že jím je správní orgán dále zásadně vázán“*.

41. V projednávané věci umístění digitálního razítka na elektronickém vyhotovení napadeného rozhodnutí uvedené zákonné náležitosti beze zbytku splňuje, neboť prokazuje předání rozhodnutí k vypravení elektronickou cestou. Dále je třeba uvést, že opatření rozhodnutí elektronickým podpisem jednak není možné bez příslušného certifikátu náležejícího oprávněné osobě, jednak časový údaj, jenž je nedílnou součástí digitálního podpisu, je přiřazován automaticky počítačovým systémem a je tak zcela nezávislý na lidském faktoru. Ve svém důsledku je tedy prost jakéhokoli vnějšího zásahu. K namítané nicotnosti rozhodnutí by mohly vést pouze zcela zásadní vady vydaného rozhodnutí. Oproti tomu otázka hodnocení data vydání či vyhotovení rozhodnutí se dotýká pouze formálních náležitostí rozhodnutí, jež nevedou k jeho nicotnosti. Námitku nicotnosti rozhodnutí je tedy třeba mít za vyvrácenou.
42. Ani druhé námitce, totiž nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro absenci důvodů, proč ministr školství přisvědčil skutkové verzi prezentované v prvostupňovém rozhodnutí, nelze přisvědčit.
43. Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být však vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008 č. j. 7 Afs 212/2006-76). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti vztahovat na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabýval a vysvětlil, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou.
44. V daném případě dle názoru žalobkyně ministr nedostatečně vysvětlil, proč přikládá větší váhu prohlášení ředitelů domů dětí a mládeže než předloženému čestnému prohlášení ředitele žalobkyně. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí není dle žalobkyně zřejmé, proč vyšel ze skutečnosti, že smlouvy neposkytují dostatečný podklad pro zápis. Má za to, že předložený důkaz z její strany nebyl řádně vyhodnocen. Nesouhlas žalobkyně s provedeným hodnocením důkazů nelze zaměňovat s nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí. V napadeném rozhodnutí je v dostatečném rozsahu uvedeno, proč se ministr ztotožnil se závěry učiněnými prvostupňovým správním orgánem. Odkázal na podklady, ze kterých vycházel, a uvedl, jak je hodnotil. Napadené rozhodnutí nelze označit za nepřezkoumatelné.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

45. Pokud se jedná o samotné hodnocení získaných podkladů, k tomu je třeba uvést, že žalobkyně přehlíží celkové hodnocení skutkové situace rozhodné pro závěr, že byl naplněn důvod pro výmaz školy podle § 150 odst. 1 písm. f) školského zákona. Pro správní rozhodnutí vydaná v obou stupních bylo podstatné, že se žádosti byly předloženy listiny, jež neobsahují správné (ve významu pravdivé) údaje, což bylo v rámci provedeného šetření dotazem u dotčených ředitelů domů dětí a mládeže s dostatečnou mírou objektivit ověřeno. Žalobkyně se naproti tomu předložením čestného prohlášení domáhá vyvolání jakéhosi sporu o pravost podpisů, resp. objasnění toho, jak ke vzniklé situaci mohlo dojít. V projednávané věci ale nejde o to, kým byly podpisy na sporných smlouvách vyhotoveny a jak se na listiny dostaly. Podstatné je, že dva oslovení ředitelé působící v jiných a na sobě zcela nezávislých městských částech popřeli, že by sporné nájemní smlouvy podepsali. Byla doložena e-mailová komunikace vylučující možnost, že by nájemní smlouva v Praze 10 mohla být uzavřena. Již to samo o sobě stačí k tomu, aby obstál závěr, že sporné smlouvy neobsahují správné údaje. Je potom logické, že o obšírné hodnocení věrohodnosti tvrzení zde nejde. Obsah čestného prohlášení nemůže nedostatek pravosti podpisů na sporných smlouvách zhojit. Žalobkyně vyjma předmětného čestného prohlášení nepředložila žádný jiný důkaz o tom, že skutková zjištění neodpovídají fakticky danému stavu.
46. K námitce nesprávného právního posouzení a znemožnění nápravy na základě žádosti žalobkyně o výmazu předmětných třech míst, tedy o omezení rozsahu žádosti o zápis a k nevyužití analogie legis je třeba uvést, že naznačené řešení není možné a žalobkyní prezentovaný výklad zákona je nesprávný.
47. Podle § 148 odst. 2 školského zákona orgán, který vede rejstřík škol a školských zařízení, žádost o zápis školy nebo školského zařízení do rejstříku zamítne v případě, že žádost nespĺňuje náležitosti stanovené tímto zákonem, a uvedené nedostatky nebyly na výzvu tohoto orgánu v jím stanovené přiměřené lhůtě odstraněny.
48. Podle § 148 odst. 3 písm. c) školského zákona orgán, který vede rejstřík škol a školských zařízení, žádost o zápis školy nebo školského zařízení do rejstříku dále zcela nebo zčásti zamítne v případě, že posouzením žádosti zjistí, že žádost obsahuje nepravdivé údaje nebo činnost školy nebo školského zařízení by nebyla v souladu s právními předpisy.
49. Podle § 150 odst. 1 písm. f) školského zákona orgán, který vede rejstřík škol a školských zařízení, provede výmaz školy nebo školského zařízení z rejstříku škol a školských zařízení, jestliže právnická osoba, která vykonává činnost školy nebo školského zařízení, uvede v žádosti o zápis do rejstříku nebo v žádosti o zápis změny nesprávné údaje rozhodné pro povolení zápisu školy nebo školského zařízení do rejstříku nebo zápisu změny nebo jestliže došlo k takovým změnám, za kterých by zápis školy nebo školského zařízení do rejstříku nebo zápis změny nemohl být proveden.
50. Ustanovení § 148 školského zákona je třeba chápat výhradně v kontextu řízení o žádosti o zápis školy do rejstříku. Zákonem předvídaná výzva ze strany správního orgánu dle § 148 odst. 2 školského zákona má za účel odstranit tvrdost postupu, pokud by se ukázalo, že žádost obsahuje toliko dílčí, resp. odstranitelné nedostatky. Je tedy výrazem účelnosti postupu ve veřejné správě, neboť je pochopitelně snazší odstranit vady ve spolupráci s žadatelem, který má na úspěchu své žádosti zájem. Zamítnutí žádosti je nejzazším prostředkem pro případ, že tak z jakéhokoliv důvodu neučiní.
51. Oproti tomu § 150 upravuje postup správního orgánu po úspěšném zápisu a upravuje situace, kdy je naopak třeba přistoupit k výmazu školy. Děje se tak buď na základě vůle Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

subjektu, který vykonává činnost školy či uplynutím doby, jež byla pro činnost školy vymezena nebo autoritativně na podkladě kontrolní činnosti ze strany veřejné správy jako garanta dohlížejšího na fungování úseku školství.

52. Výzva k odstranění závadného stavu zde není na místě. Výmaz školy podle 150 odst. 1 písm. f) školského zákona stíhá případ, kdy škola vůbec zapsána být neměla, neboť došlo k tomu, že žádost neobsahovala správné údaje rozhodné pro povolení zápisu školy. Toto ustanovení nerozlišuje důvod nesprávnosti, ani nerozlišuje omyl či záměrnou nepravdivost. Dopadá na situace, kdy zjevně selhal kontrolní mechanismus v rámci procesu zápisu, a do rejstříku byla zapsána škola, jež podmínky pro zápis ve skutečnosti nesplňovala, a správní orgán by ji při vědomí skutečného obsahu údajů nezapsal.
53. Z provedeného rozboru je patrné, proč není možné využít žalobkyní požadovanou analogii legis. Analogie je vzácně užívaným nástrojem, který má za cíl odstranit nežádoucí stav, kdy v důsledku selhání zákonodárce existuje mezera v zákoně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2009, č. j. 8 As 7/2008-116). Je reakcí na situaci, kdy nezáměrně a nechtěně právo nepokrývá všechny potřebné situace a v důsledku toho není poskytována ochrana určitému zájmu, ať již na straně adresátu práva či veřejného zájmu. V projednávané věci však mezera v zákoně neexistuje, neboť zákonodárce stanovenou úpravou sledoval zcela zřejmé cíle, které do ustanovení vtělil. Zatímco § 148 upravuje řízení o žádosti o zápis, tedy procedurální postup, kde je možné žadateli umožnit odstranění vad, úprava § 150 je již přísnější, neboť směřuje k zajištění pořádku na úseku rejstříku škol a školských zařízení a souladnosti údajů tam uvedených se skutečností.
54. Pokud § 148 odst. 3 zákona hovoří o částečném zamítnutí žádosti, tedy o zápisu jen v rozsahu, který je doložen předloženými doklady, takovou možnost však § 150 nenabízí. V řízení podle § 148 zákona totiž rejstříkový správní orgán sám na podkladě údajů uvedených v žádosti uváží, zda a v jakém rozsahu lze žádosti (i přes zjištěné nedostatky) vyhovět. Předem tak obsah rejstříku reguluje. Při postupu dle § 150 zákona již správní orgán možnost regulace nemá a sleduje pouze cíl nápravy závadného stavu.
55. S názorem žalobkyně, že k analogii s § 148 odst. 3 školského zákona je třeba přistoupit proto, že § 150 téhož zákona institut částečného výmazu postrádá, nelze souhlasit. Podle odstavce 2 § 150 školského zákona lze provést výmaz údajů uvedených v § 144 odst. 1 písm. d), e) a f). Ustanovení § 150 odst. 2 školského zákona tedy není ničím jiným než právě výmazem částečným, a sice jen těch údajů z rejstříku, jež to umožňují bez nutnosti sáhnout k výmazu celé školy. Podstatný je výčet údajů, jichž se částečný výmaz týká. Podle § 144 odst. 1 písm. d) jde o „seznam oborů vzdělání, včetně forem vzdělávání nebo seznam školských služeb...“, podle písm. e) jde o „nejvyšší povolený počet dětí, žáků a studentů ve škole nebo školském zařízení, včetně jejich odloučených pracovišť“ a podle písm. f) „nejvyšší povolený počet žáků a studentů v jednotlivých oborech vzdělání a formách vzdělávání“. Výčet je taxativní, není náhodný a neobsahuje „označení místa, kde se uskutečňuje vzdělávání nebo školské služby;...“ podle § 144 odst. 1 písm. g) školského zákona, kam by spadala i dotčená místa vzdělávání.
56. Proč zákonodárce neumožnil i výmaz údajů týkajících se (jednotlivých) míst, kde se poskytuje vzdělávání (§ 144 odst. 1 písm. g) zákona) lze vysvětlit tím, že zákon tato místa nechápe jako určité oddělitelné „pobočky“, ale jako základní a nedílnou součást zapsané školy zakotvující její činnost coby vzdělávací instituce jako celku. V této souvislosti je třeba uvést, že zákon na několika místech pracuje i s pojmem „odloučené pracoviště“ (např.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

§ 34, § 144 a § 147), sám jej ovšem nedefinuje. Obsah pojmů „odloučené pracoviště“ a „místo, kde se uskutečňuje vzdělávání“ však není totožný a nelze ty pojmy libovolně zaměňovat. Od pojmu místa, kde se uskutečňuje vzdělávání, se odvíjí určení celkové kapacity školy, je součástí společné organizace, jednotné struktury a navazuje na společný cíl a zaměření vzdělávání. Je tedy nedílnou součástí žádosti jako celku a takto komplexně je na toto místo nazíráno. Oproti tomu údaje uvedené v § 150 odst. 2 školského zákona jsou v zásadě od činnosti samotné školy oddělitelné

57. Pokud jde o podmínky podle § 150 odst. 1 písm. f) školského zákona a námitku žalobkyně, že pro odůvodnění výmazu musí jít o údaje rozhodné pro povolení zápisu školy do rejstříku, což místa poskytovaného vzdělávání nejsou, uvádí soud následující.
58. Ustanovení § 144 odst. 1 písm. g) zákona uvádí mezi zapisovanými údaji „označení místa, kde se uskutečňuje vzdělávání nebo školské služby“.
59. Ustanovení § 147 školského zákona upravuje náležitosti žádosti o povolení zápisu a v odstavci 1 pod písm. g) vyžaduje „doklad osvědčující vlastnické nebo užívací právo právnické osoby, která bude vykonávat činnost školy nebo školského zařízení, k prostorám, případně území, kde bude uskutečňováno vzdělávání nebo školské služby“.
60. Sporné nájemní smlouvy nebyly, jak bylo vysvětleno shora, ze strany domů dětí a mládeže podepsány v nich uvedenými osobami, nebyly tedy vůbec uzavřeny. Žádost o zápis tedy nebyla v plném rozsahu doplněna o doklady podle § 147 odst. 1 písm. g) školského zákona, když u třech míst z deseti uvedených v žádosti žalobkyně platným dokladem osvědčujícím užívací právo k prostorám, kde mělo být uskutečňováno vzdělávání, nedisponovala. Jejich absence představuje tedy nesprávnost žádosti, pokud jde o místa poskytovaného vzdělávání. Soud má však za to, že napadené rozhodnutí se nedostatečně vypořádalo s požadavkem zákona, že pro výmaz školy z rejstříku škol se musí jednat o údaje rozhodné pro povolení zápisu. Vzhledem k tomu, že žalobkyně měla zajištěna místa, kde uskutečňuje vzdělávání, v míře odpovídající počtu přijatých žáků a že v předmětných prostorách nikdy svou činnost nevykonávala, bylo na žalovaném, aby se konkrétněji zabýval otázkou, proč zjištěné nedostatky představují v § 150 odst. 1 písm. f) školského zákona uvedený požadavek, aby se jednalo o údaje rozhodné pro povolení zápisu.
61. Soud tedy uzavírá, že citovaná zákonná ustanovení obsahují komplexní právní úpravu, jež neumožňuje jiný výklad ani nevyžaduje doplnění za použití analogie, ale žalovaný se nedostatečně zabýval výkladem neurčitého právního pojmu „rozhodné údaje“. V tomto rozsahu se jeví napadené rozhodnutí jako nedostatečně odůvodněné.
62. Další žalobní bod se týkal otázky procesního postupu, konkrétně namítaného nepřerušení řízení o výmazu školy z důvodu souběžného vedení řízení o žádosti o výmaz dotčených míst vzdělávání.
63. Podle § 64 odst. 3 správního řádu „řízení z moci úřední může správní orgán, není-li to v rozporu s veřejným zájmem, na požádání účastníka, pokud s tím všichni účastníci uvedení v § 27 odst. 1 písm. b) souhlasí, z důležitých důvodů přerušit řízení“.
64. Ministr školství v napadeném rozhodnutí (bod 31 odůvodnění) vyložil, proč důležitý důvod pro přerušení řízení neshledal a potvrdil tak argumentaci v prvostupňovém rozhodnutí. Stežejním důvodem bylo to, že ani výmazem dotčených míst vzdělávání by nedošlo k odstranění závadného stavu z hlediska § 150 odst. 1 písm. f) školského zákona, jímž bylo výlučně uvedené nesprávných údajů v žádosti. Soud se s tímto odůvodněním

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

plně ztotožňuje, neboť toliko následným odstraněním údajů o místech, jichž se týkají sporné smlouvy, nemůže ke zhojení závadného stavu, jenž vznikl již zápisem do rejstříku, dojít. Jak již bylo výše při vypořádání předchozích žalobních bodů uvedeno, cílem § 150 školského zákona je dohled nad správností údajů v rejstříku, resp. nad správností údajů uvedených v žádosti o zápis do rejstříku. Nejde tedy jen o nevýznamné vypuštění údajů, pro něž nejsou u správního úřadu založeny podklady, jak naznačuje v rámci své argumentace žalobce.

65. Pokud se jedná o námitku nepřiměřenosti a tvrdosti postupu i přes skutečnost, že vzdělávací činnost na ostatních místech funguje, k této je možno odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2021, č.j. 3 As 107/2019-38, ve kterém Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že rozhodnutí o výmazu konkrétní školy z rejstříku z důvodu, který má ryze individuální charakter, nepředstavuje opatření, opatření, které by spadalo pod esenciální jádro čl. 33 odst. 3 Listiny. Nejvyšší správní soud uvedl, že rozhodnutím o výmazu školy z rejstříku „*nebylo zasaženo do práva žalobkyně, které by bylo chráněno ústavním pořádkem. Není proto namístě posuzovat přiměřenost zásahu do práva žalobkyně testem proporcionality, neboť nebylo dotčeno žádné její ústavně chráněné právo*“. Tento závěr lze vztáhnout i na danou věc. Námitka nepřiměřenosti tedy nebyla uplatněna důvodně.
66. Pouze již zcela na okraj soud poznamenává, že kvalita vzdělávání jako taková, jíž se zabývala i Česká školní inspekce, jak uvádí žalobkyně, je zcela nerozhodná a ani napadené rozhodnutí nic v rozporu s tím neuvádí.

IV. Závěr a náklady řízení

67. Na základě všech shora uvedených skutečností shledal soud žalobu částečně důvodnou, a proto nezbylo než napadené rozhodnutí pro vady řízení podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení.
68. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně měla ve věci úspěch a rovněž bylo vyhověno jejímu návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek za žalobu a návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši celkem 4 000 Kč a odměna advokátovi za 2 úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby) po 3 100 Kč a 2x režijní paušál po 300 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.). celkem tedy náhrada nákladů činí 10 800 Kč.

V. Návrh na nařízení předběžného opatření

69. Žalobkyně se současně s podáním žaloby proti napadenému rozhodnutí domáhala i přiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 s. ř. s. Jejímu návrhu bylo usnesením ze dne 22. 7. 2022 č. j. 14 A 64/2022-51, které nabylo právní moci dne 29. 7. 2022, vyhověno.
70. Samostatným podáním ze dne 7. 7. 2022 se žalobkyně domáhala i nařízení předběžného opatření podle § 38 s. ř. s., kterým by bylo žalovanému uloženo, aby se zdržel provedení výmazu školy z rejstříku, a to do právní moci rozhodnutí o žalobě. Z obsahu návrhu na nařízení předběžného opatření soud ověřil, že argumentace žalobkyně je shodná jako v případě návrhu na přiznání odkladného účinku a cílí na zamezení výmazu školy z rejstříku.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

71. Soud uvádí, že účinky spojené se správním rozhodnutím, které je předmětem žaloby, byly po dobu řízení odvráceny přiznáním odkladného účinku žalobě. Od novely soudního řádu správního provedené zákonem č. 303/2011 Sb. s účinností od 1. 1. 2012 sice není výslovně zákonem vyloučeno souběžné podání návrhu na nařízení předběžného opatření. Jeho význam však je výlučně tam, kde přiznání odkladného účinku nemůže zabránit i dalším pro žalobce negativním důsledkům spojeným s napadeným rozhodnutím. Taková situace však v souzené věci nenastala. Protože tedy účinky napadeného rozhodnutí již byly pozastaveny do skončení řízení ve věci samé (§ 73 odst. 3 s.ř.s.), nezbylo než návrh na nařízení předběžného opatření pro nedůvodnost zamítnout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 31. května 2023

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.